

Bài Thơ Trên Cát

Trải hồn thơ trên cát,
Con nước dềnh lên sẽ cuốn trôi đi...
Là ký thác vào trùng dương bát ngát,
Nợ tang bồng hồ thủy nam nhi.

Góc biển chân trời gót mòn phiêu dạt,
Mộng lớn mai chiều thoáng đã vô vi.
Xưa Hạng Võ thế cùng vận mệnh,
Trùng mắt nhìn giặc cướp biên thù!

Đặng Dung mài gươm trên nổi buồn bi đát,
Bạc mái đầu khi Tổ Quốc lâm nguy!
Cũng một ưu phiền, một trái tim tan nát!
Thuở trước bây giờ nào có khác chi!

Gửi tâm sự vào vần thơ điệu hát,
Hoài cung tơ vẫn bật dáng Chung Kỳ!
Thì ghêu ngao với trăng thanh gió mát,
Nhất trạo giang sơn tận địa duy! (*)

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia
Địa chỉ điện thư của tác giả:
quocbao_30@yahoo.com

(*) *Nhất trạo giang sơn tận địa duy* — 棹江山盡地惟
Trong câu : *Bán kiên cung kiếm bằng thiên tủng,*
Nhất trạo giang sơn tận địa duy (Thơ: Hoàng Sào 黃巢)
= Nửa vai cung kiếm trời cho đó, - Khấp nẻo non sông
một mái chèo (Trần Quốc Thái dịch)

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TranQuocBao.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 7600 TÁC PHẨM